

Rastko Jovanov

Heidegger na fronti: metapolitika, zbiranje, vzgoja

Ključne besede: metapolitika, zbiranje, vzgoja, Heidegger, narod, žrtev, prostor

Pričujoči tekst se ukvarja s Heideggerjevimi zasebnimi zapiski o naravi in obsegu njegovega političnega angažmaja, ki so bili objavljeni leta 2014 kot prvi del tako imenovanih »črnih zvezkov«. Ob pojmu »metapolitike«, ki v sicer obsežnem Heideggerjevem opusu nastopi samo na tem mestu, najbolj izstopijo narava, ambivalentnost in tudi osebno mesijanstvo Heideggerjevega duhovno-političnega projekta. Ta je na eni stran pogojen z delovanjem nacionalsocialističnega gibanja, na drugi strani pa negira samo Politično kot nekaj bistvenega za duhovno-politično vodenje, pri čemer istočasno vztraja na zbiranju duhovnih sil, ki bodo nemški narod popeljale k metapolitičnemu ustroju prihodnjega človeškega obstanka v svetu.

Rastko Jovanov

Heidegger on the Frontline: Metapolitics, Gathering, Education

Key words: metapolitics, gathering, education, Heidegger, nation, victim, space

The paper deals with Heidegger private notes on the nature and extent of his own political engagement, which were published in 2014 as the first part of his so-called "black notebooks". With the help of the notion of "metapolitics", which in Heidegger's otherwise vast opus appears only here, nature, ambivalence and Heidegger's personal messianism of his spiritual-political project are outlined. It is conditioned, on one hand by political action of the national-socialist project, while on the other it negates the political as something essential of spiritual-political leadership and at the same time insists on the gathering of spiritual forces that will lead the German nation to a metapolitical constitution of the future of human survival in the world.

Bara Kolenc

Ponavljanje med reprodukcijo in variacijo: Deleuze, Hegel, Kierkegaard

Ključne besede: ponavljanje, reprodukcija, Deleuze, Hegel, Kierkegaard

Izhodiščna teza članka je, da je problematično razmerje med Deleuzovim, Heglovim in Kierkegaardovim konceptom ponavljanja, ki predstavlja ontološko izhodišče njihove filozofije, mogoče natančneje osvetliti skozi razdelavo konceptov *reprodukcije* in *variacije* kot specifičnih aspektov same ideje ponavljanja. S pomočjo hipoteze, da je Kierkegaardov koncept ponovitve mogoče brati skozi nek *dvojni paradoks*, ki ponavljanje loči od vsakršne ideje reprodukcije na eni strani in variacije na drugi strani, najprej pokažemo, da ta dvojni paradoks deluje tudi v Heglovi dialektiki. Iz tega sledi, da Heglova dialektika v nekem temelju smislu ni nič drugega kot ponavljanje *par excellence* – ponavljanje, ki